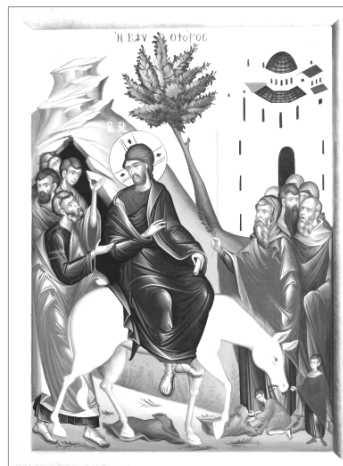

Săptămâna Mare (2-7 aprilie)*Luni: 19:00 Denie**Marti: 19:00 Denie**Miercuri: 19:00 Denie, Sf. Maslu**Joia mare: 10:30 Sf. Liturghie**19:00 Denia celor 12 Evanghelii**Vinerea Mare: 10:30 Pregătirea
Sf. Mormânt, Ceasurile Împărătești
Vecernia Mare**19:00 Slujba Prohodului**Sâmbăta mare: 10:30 Sf. Liturghie***Sfânta Spovedanie**

Se va face spovedanie înainte și
după slujbele anunțate.

Sfintele Paști (8 aprilie)*Sâmbătă spre Duminică,
la miezul nopții
Slujba Sfintei Invierii**Duminică, 14:00 Vecernia Pascală***Săptămâna Luminată
(9-15 aprilie)***Luni: 10:30 Utrenie,
10:30 Sfânta Liturghie**Vineri: 10:30 Izvorul Tămăduirii
Sf. Liturghie, Sfințirea Apei**Sâmbătă: 19:00 Vecernie,
Acatistul Sfântului Nectarie**Duminică: 9:30 Utrenie
10:30 Sfânta Liturghie*

Buletin Săptămânal al Bisericii Sfânta Cruce

5150 Leesburg Pike, Alexandria, VA 22302

www.sfantacruce.org - (703) 671-1919

Numărul 9 / 1 aprilie 2007

Duminica Întrării**Domnului în Ierusalim***Cuvioasa Maria Egipteanca
Duminica a 6-a din Post***Sfânta Evanghelie după Ioan***(Capitolul 12,1 – 18)*

Deci, cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți. Și I-au făcut acolo cina și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședea cu El la masă. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mirosul mirului. Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă, a zis: *Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor?* Dar el a zis aceasta, nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având pungă, lua din ce se punea în ea.

A zis deci Iisus: *Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.* Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci să vadă și pe Lazăr pe care-l înviase din morți. Și s-au sfătuit arhieriei ca și pe Lazăr să-l omoare. Căci, din cauza lui mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus.

A doua zi, mulțime multă, care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim, au luat ramuri de finic și au ieșit întru întâmpinarea Lui și strigau: *Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!* Și Iisus, găsind un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris: *"Nu te teme, fiica Sionului! Iată Împăratul tău vine, șezând pe mînzul asinei"*. Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea I le-au făcut Lui. Deci dă mărturie mulțimea care era cu El, când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți. De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta.

**HOLY CROSS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH**5150 Leesburg Pike
Alexandria VA 22302NON PROFIT
ORGANIZATION
US POSTAGE PAID
ANNANDALE, VA
PERMIT NO. 31

Pentru a susține multiplicarea buletinului vă sugerăm donația de 25\$ pentru anul 2007 (specificați pentru buletinul săptămânal).
Pentru a-l primi săptămânal acasă vă sugerăm donația minimă de 40\$ pentru anul 2007 (specificați pentru buletinul săptămânal).

Fragment de predică la Duminica Floriilor

Părintele Ilie Cleopa

Dacă citim în Sfânta și dumnezeiasca Scriptură a Vechiului și Noului Testament aflăm că toate proorociile care au fost spuse despre Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Care la plinirea vremii a venit la neamul omenesc, s-au împlinit cu mare uimire la vremea lor. Așa vedem că sfinții prooroci, prin descoperire de la Sfântul Duh, au arătat cu mii de ani înainte că Mântuitorul nostru Iisus Hristos Se va naște după trup din sămânța femeii (Facere 3, 15); că Se va naște din sămânța lui Avraam (Facere 22, 17-18); că va fi din neamul lui David după trup (Isaia 9, 6).

La fel și pentru ziua acestui mare și prealuminat praznic al Intrării Domnului în Ierusalim, vedem împlinindu-se proorocia Sfântului Prooroc Zaharia, care a zis: “Bucură-te foarte, fiica Sionului, veselește-te fiica Ierusalimului, că iată Împăratul tău vine la tine, drept și biruitor, smerit și călare pe mânzul asinei” (Zaharia 9, 9). Dar, frații mei, ce simbolizează mânzul asinei despre care a proorocit Zaharia atât de arătat, iar Domnul șezând pe el a împlinit proorocia? Mânzul asinei, ca orice mânz, este sălbatic și anevoie de îmblânzit, iar ca un asin este necurat; pentru aceea nici nu era primit între cele ce se aduceau lui Dumnezeu după lege, ci se schimba. Necurate erau toate neamurile pământului pentru necredința lor și sălbatic și cu anevoie de îmblânzit, pentru că erau lipsite de legile lui Dumnezeu.

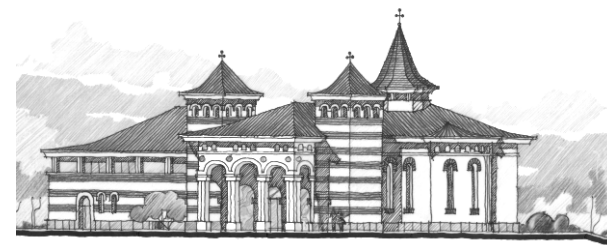
Astăzi este Duminica Floriilor când Mântuitorul nostru Iisus Hristos intră ca un împărat în Ierusalim, spre a se da de bună voie la chinuri și la moarte pentru noi păcătoșii. Ați auzit în Sfânta Evanghelie cu câtă bucurie Îl însoțea mulțimea și cu câtă ură și zavistie Îl priveau cărturarii și arhierii iudeilor. Astăzi se încheie Postul Mare și începe Săptămâna Mare a Sfințelor și mântuitoarelor patimi. Cei care ați fost mai silitori cred că până acum v-ați spovedit și împărțășit cu Trupul și Sângele Domnului. Care încă nu v-ați curățit de păcate prin spovedanie și Sfânta Împărțășanie, mai aveți numai câteva zile pînă la Sfintele Paști. Nu mai amânați, ci alergați la preot, că nu putem să ne bucurăm de Învierea Domnului necurățiți și plini de păcate. Nu vă lăsați pe ultimele zile că săptămâna aceasta preoții sunt foarte ocupați.

Frații mei, din seara aceasta încep deniile, cu patimile lui Hristos. Sunt cele mai frumoase și mișcătoare slujbe și cântări de peste an. Veniți seară de seară cât mai mulți la sfânta biserică. Cum putem noi să dormim sau să lipsim de la biserică când Hristos priveghează și se roagă pentru toată lumea?

Să construim împreună Biserica Sfântului Apostol Andrei

Dragi credincioși,

Ne apropiem de cea mai însemnată sărbătoare din tradiția creștin ortodoxă: Învierea Domnului nostru Iisus Hristos. Am dori să răspundem cu toții la chemarea lui Dumnezeu de a face efortul să construim o nouă biserică atât de necesară nevoilor noastre curente. Va fi prima biserică construită de români în această parte a Americii.

Apelăm la înțelegerea, bunăvoința și generozitatea Dvs. de a face contribuții financiare la fondul de construcție. Vă mulțumim tuturor și vă dorim Sărbători Fericite! (*Consiliul Parohial*)

Comitetul Doamnelor

Dacă doriți să sponsorizați sau să participați la organizarea acțiunilor Comitetului Doamnelor vă rugăm să o contactați pe președinta acestui comitet: dna. Gina Ardelean (202) 256-9310. Dintre aceste acțiuni menționăm organizarea de mese festive, înfrumusețarea Bisericii, pregătirea anaferei pentru Sfânta Liturghie și a Sfințelor Paști.

Vă mulțumim pentru ajutorul dumneavoastră.

Festival Românesc – 20 Mai 2007

Festivalul va avea loc în parcul Carderock (I-495, Maryland, Exit 41-Clara Barton Pkwy), indiferent de condițiile meteo. Programul festivalului include dans, muzică, mâncăruri tradiționale românești, și multă, multă voie bună. De asemenea, veți putea servi specialități din bucătăria românească, degusta vinuri din podgoriile românești și veți putea admira portul popular românesc. Petreceți o zi de neuitat în mijlocul comunității românești! Pentru sponsorizări vă rugăm să contactați organizatorii la evenimente@sfantacruz.org tel: (703) 229 8814.

Realizat sub îndrumarea și binecuvântarea Părintelui Claudiu Luțai de către Comitetul pentru publicațiile parohiei. Coordonator: Mihai Boicu. (secretar@sfantacruz.org). Au participat următorii membri: Lucian Blîndu, Cristina Boicu, Elena Chiru, Doina Danciu, Elisabeta Martin, Victoria Oancea, Delia Velculescu și Michaela Yossif.

Raportul Financiar al Bisericii Sfânta Cruce pe anul 2006

Casier Cristina Constantinescu
Epitrop Victor Oancea

Bugetul total al Bisericii Sfânta Cruce la sfârșitul anului 2006 a fost de \$631,540.61, față de \$395,076.7 cât era la sfârșitul anului 2005, ceea ce reprezintă o creștere de approx. 60%. Acest rezultat poate fi considerat ca fiind bun și reflectă pasiunea și dăruirea cu care membrii comunității noastre sprijină Biserica. Suma totală a încasărilor pe anul 2006 a fost de \$604,909.04 din care dacă scădem donația extraordinară a d-lui Becali (\$300 000) rămâne suma de \$304,909.04 care reprezintă o reușită foarte bună pentru comunitatea noastră. Pentru biserica nouă comunitatea noastră a donat în cursul anului 2006 suma de \$148,945. La aceste încasări se adaugă donația generoasă a D-lui Becali, făcută în sprijinul construcției Bisericii Sf. Ap. Andrei, la cererea Părintelui Gheorghe Calciu, Dumnezeu să-l odihnească în pace. Veniturile de funcționare a Bisericii Sf. Cruce, în valoare totală de \$155,964, s-au strâns mulțumită donațiilor membrilor comunității noastre în cursul anului 2006, dintre care menționăm: donații directe \$40,095, plata membriei, \$21,130, stolar fees – \$25,199, alte servicii religioase îndeplinite de Biserică - \$55,149 și închirierea bisericii – \$5,500. Sigur că aceste venituri par relativ mari, comparat cu dimensiunile relativ mici ale comunității românești din zona Washington DC, MD, și VA. Cheltuielile totale ale bisericii în anul 2006 au fost în valoare de \$362,516. Aceste cheltuieli au acoperit costurile de funcționare a Bisericii Sf. Cruce (salariu preot, utilități, donații caritabile, etc.), în valoare \$163,456. În această sumă sunt de asemenea incluse cheltuielile legate de serviciul funerar al Părintelui Gheorghe Calciu, Dumnezeu să-l odihnească în pace. Altă parte a cheltuielilor, în valoare de \$199,060 a acoperit costurile legate de achiziționarea terenului de construcție al noii Biserici Sf. Andrei.

În concluzie, din punct de vedere financiar, anul 2006 a fost un an bun pentru biserica noastră. Cu toate acestea, pentru a putea asigura funcționarea normală a Bisericii Sf. Cruce și a începe construcția Bisericii Sf. Andrei, comunitatea noastră are nevoie să crească în continuare numărul membrilor și să găsească noi mijloace de strângere de fonduri, pentru a îndeplini acest obiectiv ambițios și a onora memoria și moștenirea morală a veneratului nostru părinte Gheorghe Calciu, Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Cum putem noi să râdem și să bem când Fiul lui Dumnezeu este dat în mâinile hulitorilor și ucigașilor necredincioși? Cum putem noi să mâncăm acum când Domnul vieții, postește și suspină pentru noi? Cum să lipsim de la biserică acum, când Hristos este trădat de propriul său ucenic și este vândut iudeilor ca să fie judecat și răstignit?

Să mergem săptămâna aceasta după Iisus Hristos, pe drumul Crucii, care pentru noi este drumul vieții, al iertării și al mântuirii. Fără acest drum nimeni dintre oameni nu se poate mântui.

Iată astăzi Hristos intră triumfal în Ierusalim însoțit de mulțime de oameni cu ramuri de finic în mâini. Să-L întâmpinăm și noi pe Hristos cu stâlpare de fapte bune. Hristos blesteamă smochinul fără roade care se usucă. Să ne temem și noi, că suntem ca niște pomi fără roade pe pământ, lipsiți de multe bunătăți duhovnicești. Hristos primește pe femeia păcătoasă să-I spele picioarele. Să ne apropiem și noi de Domnul și cu lacrimi de pocăință să-I udăm picioarele și să I le sărutăm.

Hristos este vândut de Iuda la iudei pe 30 de arginți. Să ne ferească Dumnezeu să-L trădăm și noi pe Domnul pentru bani, pentru cinste sau din frică. Hristos spală picioarele ucenicilor la Cina cea de Taină, ca să ne învețe smerenia pe toți. Hristos Mântuitorul nostru săvârșește prima Sfântă Liturghie la Cina cea de Taină, întemeiază deci jertfa liturgică și împărtășește pe ucenici, înainte de patima Sa. Să prețuim toată viața biserica, să mergem regulat la Sfânta Liturghie și să ne apropiem cu evlavie și pregătire de Sfânta Împărtășanie, mai ales la marile praznice și sărbători creștine. Numai Iuda, vânzătorul, când s-a împărtășit “a intrat satana în el”, căci a primit cu nevrednicie Trupul și Sângele Domnului. Așa vor pătimi toți cei ce se împărtășesc cu necredință și cu păcate mari pe suflet. Vai de cei ce zac în păcate grele și nici măcar în sfintele posturi nu se pocăiesc și nu se împacă cu Mântuitorul.

Iată, Vinerea Mare! Fiul lui Dumnezeu este răstignit între doi tâlhari, pentru mântuirea noastră. Să mergem cu sfintele femei mironosițe să plângem pe Iisus Hristos și mai ales să ne plângem păcatele noastre lângă Crucea Lui. Hristos își dă duhul și apoi este pus în mormânt. Să îngenunchem cu mare credință la Mormântul Domnului, să-L tămâiem, să ne rugăm și să ne cerem iertare, să ne împăcăm unii cu alții și în noaptea sfântă a Sfintelor Paști să așteptăm clipa de taină a Învierii Domnului și a învierii noastre.

De vom face așa, ne vom bucura cu toții de lumina învierii Mântuitorului și vom putea cânta cântarea îngerească de biruință asupra morții și a iadului. Amin. (extras de la <http://www.voscreasna.com>)

Ca un "pui de leu" Hristos se ridică strălucitor

Părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa

"Fiul Omului va fi prins și dat pe mâna bătrânilor, care-L vor judeca și-L vor condamna, și va fi dat la moarte, dar a treia zi va învia."

"Cine ți L-a furat pe Dumnezeu? Care grădinar L-a ascuns de tine, ca să fii acum singur și să plângi?"

Întoarce-te la adevărul simplu al credinței și la textul Învierii lui Hristos. Aleargă ca Petru și Ioan spre mormântul Domnului, apleacă-te, intră, și vei vedea și vei crede, cunoscând Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morți!

Poate că ieri, când comunismul căuta să smulgă orice credință din inima ta și să facă din tine un simplu șurub în angrenajul mașinii sociale, tu, dintr-un spirit de revoltă tinerească, îl aveai mai mult pe Hristos în sufletul tău decât îl ai astăzi. Azi ești atacat de pretutindeni de toate organizațiile anticreștine, care vor să facă din vechile popoare credincioase un fel de amestec inform, ușor de manipulat, așa cum se întâmplă și-n lumea politică (...)

Săptămâna Patimilor, pe care o întâmpinăm plini de durere și pocăință pentru participarea noastră la uciderea lui Hristos, nu numai din simpla descendență "adamică", dar și prin actele noastre de fiecare clipă prin care L-am ranit pe El, idealul desăvârșirii umane, prin căderile noastre de fiecare zi. Preotul va proclama de la altar "moartea lui Dumnezeu", iarăși și iarăși, halucinant și obsedant, în timpul celor 12 Evanghelii.

În Vinerea Mare, ne vom tângui ca Sfânta Fecioară pentru moartea Lui: "Primăvară dulce, Fiul meu cel dulce, frumusețea unde ți-au pus?" Îndureratei vom fi și plini de lacrimi, dar niciodată deznădăjduiți, fiindcă știm că a venit vremea când "Fiul Omului va fi prins și dat pe mâna bătrânilor, care-L vor judeca și-L vor condamna, și va fi dat la moarte, dar a treia zi va învia". De aceea și cântăm în timpul Prohodului: "Ca un leu, Tu, Doamne, în mormânt apunând, ca un pui de leu Te scoli, înviind din morți".

Fragmente din Canonul Cuvioasei Maria Egipteanca

Ca ceea ce stai înaintea lui Hristos, Lumina cea neapropiată, lumină trimite mie Cuvioasă, ca să prăznuiesc cu dragoste a ta dătătoare-de-lumină și sfântă pomenire! Mântuiește-mă dintru ale vieții toate ispitele.

Prin ale tale necuvioase fapte, către ale pierzării porți te-ai apropiat, dară Cela ce mai 'nainte a sfărâmat porțile iadului cu puterea dumnezeirii Sale, deschisu-a-ți ție ale pocăinței porți, preacinstită, Însăși a vieții Poartă fiind.

Făcătorule al firii omenești, Izvorule al milei și Comoară a îndurării, milostivitu-te-ai de cea care la Tine a năzuit răpindu-o de la fiara cea pierzătoare, ca Cela ce ești Iubitorul omenirii.

Precum în tainica vedere spre Sinai, Moisi privit-a al lui Dumnezeu spate, de slavă strălucind și nedeslușit arătând neînțeleasă taina ce-a vazut, așa Maria a căzut dinaintea preacuratei icoane a Maicii lui Dumnezeu: acela în vasul de aur mană primind, iar aceasta viață îngerească luând.

Oștile îngerești se bucură, întru tine văzând întocmai cu a lor viață, și strigă, sfântă Marie, slavă aducând Domnului!

Înțeleptul Zosima, mai marele între părinți, prin pustie rătăcind, învrednicitu-s-a pre sfânta a vedea, și a strigat: Binecuvântat ești, Dumnezeule, cel al părinților noștri!

Cela ce cerci ale inimii adâncuri, și ale noastre cunoști mai 'nainte de a fi, pre ceea ce a alergat la Tine, Mântuitorule, o ai scăpat din cea silnică viață; pre cea care, cu netăcut glas strigă iubirii Tale: Preoți binecuvântați-L, noroade preainălțați pre Dânsul întru toți vecii!

Întărită cu a lui Hristos tărie, Maică, cu lesnire ai răbdat chinurile pustiei, căci cu șuvoaiele de Dumnezeu dăruitelor lacrimile tale, gândurile cele întinate ce-ți veneau ai stins, ceea ce ești a pustnicilor culmea și sfinților slavă!

Extras de la: <http://www.nistea.com/maria-egipteanca-canon.htm>

Măcar postul acesta să nu ne intereseze nimic din ceea ce face vecinul nostru. Să ne rugăm pentru toți: și pentru cei buni și pentru cei răi, și pentru cei drepți și pentru cei nedrepți, și pentru prieteni și pentru dușmani, și pentru cei care ne iubesc și pentru cei ce nu ne iubesc. În fiecare dimineață mă rog pentru anumiți episcopi, din țară și de aici, și spun: Doamne, pe cei buni fă-i mai buni, pe cei răi întoarce-i către bine. Și mă gândesc așa: cum îndrăznesc eu, un păcătos, să mă rog pentru niște oameni, niște episcopi, care sunt de bine. Ajunși pe scaunul arhieresc, sunt de bine. Spun: *Doamne, primește rugăciunea mea pentru îndreptarea inimii mele, nu pentru că sunt vrednic să mă rog pentru cineva care este mai bun decât mine. Cum să mă rog eu, un păcătos? Dar primește asta pentru îndreptarea inimii mele. Pentru ca această rugăciune să mă zidească pe mine, că ei sunt zidiți.* Așa și voi, toți ceilalți, să vă rugați, nu pentru că ați fi nu știu ce sfinți și Dumnezeu ascultă rugăciunea voastră și va face ceea ce doriți voi: vorbesc de bine, nu de rău. Ci pentru că această rugăciune, în care vă rugați pentru alții, pentru vrăjmaș și pentru prieten, pentru cei ce vă iubesc și cei ce vă urăsc, vă zidește pe voi înșivă. Și acesta este un mare lucru. Din cauza aceasta Dumnezeu îngăduie păcătoșilor să se roage pentru cei drepți. Pentru că cei drepți se roagă pentru cei păcătoși, dar și păcătosul se roagă pentru cel drept. Și spune: *Doamne, fă-l mai bun.*

Așa că fraților, fiți foarte buni. Fiți mai buni și fiți foarte buni în acest post de credință și de pătimire a Mântuitorului, în acest post în care noi virtual știm că am existat în cei care L-au răstignit pe Iisus, cei care L-au crucificat, cei care L-au împuns în coastă și cei care L-au pus în mormânt. Am fost în ei. De aceea postul Paștelui este un post de întristare, este un post în care noi ne considerăm vinovați de moartea Mântuitorului – și știm că prin păcatele noastre am mai bătut un cui în palma lui Iisus, am mai pus un spin pe fruntea Lui. Din cauza aceasta căutăm să ne pocăim mai mult. Tare aș vrea ca toată biserica aceasta să ajungă la Înviere ca niște îngeri luminoși și curățați de păcate. Tare aș vrea ca să uitați de toate relele. Tare aș vrea ca mintea voastră să fie îndreptată numai spre Dumnezeu, gura voastră să vorbească – cum spune Sfântul Apostol Pavel – numai în psalmi, inima voastră să salte de bucurie pentru Învierea Mântuitorului. Si atunci, cu adevărat, biserica aceasta va fi un locaș al lui Hristos și mi-ar părea foarte bine ca toți să vă ridicați mai sus decât mine. Să fiu cel din urmă păcătos din Biserica aceasta.

Amin! *(Fragment din predica ținută de părintele Calciu la Biserica Sfânta Cruce din Alexandria, Virginia, pe data de 9 Aprilie 2006 – versiune audio: <http://www.esnips.com/doc/4f9c7dfd-c106-4a47-bf36-38f72f9a4143/Predica-4-9-06>).*

Cu carnea sfâșiată, îmbătrânită de chinuri, Hristos se scoală "ca un pui de leu", înnoit prin spiritualizarea totală a trupului. "Ca un pui de leu" iese din giulgiurile întărite de miruri, lăsându-le neatins, păstrând forma; "ca un pui de leu" se ridică strălucitor prin piatra mormântului, fără a lăsa urme, piatra pe care, apoi, îngerul o va ridica pentru a arăta femeilor că Iisus nu mai era în mormânt: "Veniți să vedeți locul unde îl pusese..."

Hristos a înviat!

Paradoxal: preotul, care îți spusese că Hristos a murit, proclama acum, în lumina strălucitoare a Adevărului, că El a înviat. El știe, el îți propovăduiește adevărul Învierii cu convingere. Nu mai ești un mormânt gol, prietene! Hristos cel înviat te locuiește și bucuria Lui rămâne întregă în tine.

De Paștele lui 1981, eram în închisoarea Aiud. Dimineața, când garda se schimba, încalcând toate regulamentele draconice ale închisorii, i-am spus gardianului (unul dintre cei mai cruzi): "Hristos a înviat!". A ezitat cateva clipe, în care, ca într-o străfulgerare, am văzut perindându-se pe chipul lui inocența copilăriei, când mama sau bunica îl ducea de mână la biserică și când auzea glasul ca de înger al preotului spunând: "Hristos a înviat!". După această clipă de ezitare, mi-a răspuns în șoaptă: "Adevărat a înviat!". A fost pentru mine cea mai sigură dovadă că nu mă înșelasem niciodată în această privință: cel care mă tortura îmi confirma Învierea Domnului. Am plâns în tăcere, cu lacrimi de bucurie."

(Fragment din "Nou cuvânt către tineri" preluat de la <http://www.ziua.ro/display.php?data=2005-04-30&id=175231>).

Despre bârfă și cei care bârfesc

Părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa

Iubiți Credincioși!

Vă mai spun că aici (în America), delatiunea a devenit un fel de slujbă oficială. La noi în țară – îmi aduc aminte când eram sub comuniști – informatorii securității se ascundeau, fie că le era rușine, fie că le era frică de ceilalți. Dar în America, delatiunea este publică: îl denunți pe celălalt că nu și-a făcut treaba, îl denunți pe colegul tău de nu știu ce.

Pe vremea romanilor erau așa numiții sicofanți, care erau niște informatori plătiți, adică aveau un fel de slujbă oficială și interogau pe unul sau pe altul. Erau foarte duri cu cei denunțați, îi puteau obliga să se sinucidă, le confiscau averile, căci erau tiranii care conduceau, iar acestor sicofanți li se dădea o parte din averea celui pe care îl denunțaseră. Cam așa e și aici (în America), numai căăștia nu primesc nimic. Dar fac aceasta din dragul profesiei.

Fraților, de multe ori suntem înclinați ca să vorbim de rău pe cineva, ca să colectăm tot felul de bârfe pe seama altora, și aici în biserică. Dacă cineva greșește, imediat se întinde povestea că X a făcut o greșală. Uite așa... Și? Și tu faci! Și eu fac!

De ce adunați aceste știri și le răspândiți? Ți-au ajuns la ureche? Așa cum preotul este mormântul spovedaniilor voastre, și a păcatelor, și niciodată nu va ieși din gura preotului un cuvânt despre ceea ce a spovedit, căci atunci el trebuie să fie caterisit, așa și voi, din toate știrile rele, din toate bârfele, faceți un mormânt în voi, îngropați-le în adâncul sufletului vostru și uitați-le. Pentru că toate aceste lucruri sunt spre dezbinare. Nu sunt lucruri mari de care vă spun, ci chiar foarte mici. Dar, de ce să colectezi astfel de lucruri, de ce să colectezi ceea ce spune unul rău despre celălalt, chiar dacă spune adevărat? Că ai făcut nu știu cum, că te-ai îmbrăcat nu știu cum la Biserică și așa mai departe. Pentru că această colectare nu este pentru tine ceva care nu te afectează. Ci te afectează, tu cauți lucrurile acestea. Tu ai un suflet care este înclinat spre aceste lucruri. Tu deschizi acestor lucruri poarta inimii tale ca să primești lucrurile rele și pe urmă să le răspândești. Ele sunt ca un fel de otravă.

Noi trăim zilele cele mai profunde ale postului Paștelui. Ne pregătim. Slujbele sunt lungi. Seara priveghem până târziu. Mulți nu veniți aici. Foarte puțini veniți. Dar câți veniți este bine, măcar prin ei, vă mântuiți ceilalți. După cum, prin unii dintre dumneavoastră pot să piară alții. Toate sunt în mâna lui Dumnezeu. Slujbele sunt lungi, posturile, spovedania, împărtășania, toate acestea sunt spre curățirea sufletului nostru.

Veniți la preot și spuneți că ați bârfit, că ați umblat cu urechea după știri proaste despre ceilalți – ca să fiți curățați. Pentru că altfel intrați în Învierea Domnului, în bucuria Paștelui fără bucurie; intrați în zilele de sărbătoare fără a simți sărbătoarea. Pentru că purtați cu voi această trenă lungă a păcatelor, mari și mici, și toate acestea vă împiedică de la bucuria Învierii Mântuitorului.

Să zicem că Ioan și Iacov ar fi câștigat ceva dacă ar fi fost puși de-a dreapta și de-a stânga Mântuitorului. Dar voi, colecționând aceste zvonuri și bârfe, nu câștigați nimic. Pierdeți și în fața lui Dumnezeu, pierdeți și în fața oamenilor. Acest post să fie curățirea sufletelor noastre.

Mintea noastră să nu mai umble după zvonuri rele. Ochii noștri să nu mai privească critic la ceilalți; că face așa sau face altfel. Întoarce-ți ochii tăi spre tine, caută în inima ta și în mintea ta și în sufletul tău! Și vezi cine ești? Ești Ioan și Iacov care cer Mântuitorului – fără să aibă dreptul – de a fi de-a dreapta și de-a stânga? Sau ești un umil apostol care merge după Iisus Hristos urmându-L pas cu pas până la moartea Sa, iar după moartea Sa continuând acțiunea Lui. Acestea să fie gândurile dumneavoastră! Și ceea ce a spus Mântuitorul astăzi, ceea ce s-a citit din Evanghelia de astăzi, este foarte potrivit pentru noi toți.

Adeseori sunt și eu influențat. Vine cineva și spune despre cineva ceva. Eu știu că cel despre care se vorbește este foarte probabil să facă acest lucru, dar mă tulbur în inima mea și zic: oare de ce?, de ce simt că sufletul meu mă doare? De ce simt că inima mea și mintea mea se încarcă cu ceva negativ? Și caut să uit. Dar să știți că acestea mă urmăresc.

Când vii și spui la spovedanie, atunci știi că vii ca să-ți descarci sufletul, să îți curățești inima ta. Dar când vorbești așa, înseamnă că tu faci pofta diavolului. Tu nu faci pofta lui Dumnezeu. Dumnezeu spune: *nu judeca pentru ca să nu fii judecat*. Căci cu ce măsură judeci, cu aceeași măsură vei fi judecat. Lăsați fiecăruia păcatele lui și vedeți-vă de bârna din ochiul vostru. Nu paiul din ochiul aproapelui tău.

Nu luați aceasta că o spun pentru că ar fi foarte multe cazuri. Sunt două trei cazuri. Dar vreau să vă păzesc pe ceilalți. Că nu s-au vorbit aici lucruri urâte. Doar lucruri foarte mici. Dar vreau ca măcar în postul acesta să vă păziți de orice știre proastă, orice critică la adresa cuiva, cât de mică ar fi ea. Pentru ca să trăim cu adevărat în bucuria pe care Dumnezeu ne-o cere, pentru a trăi în curățenie și în lumină Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

